

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๔/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๕/๒๕๖๗

วันที่ ๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { ร้อยเอก ดวงจันทร์ นาใจ ผู้ร้อง
อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง ร้อยเอก ดวงจันทร์ นาใจ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า ร้อยเอก ดวงจันทร์ นาใจ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเคยรับราชการทหารเป็นนักบิน สังกัด ร้อยบิน กองพลทหารราบที่ ๔ กองทัพภาคที่ ๓ ช่วยราชการกองกำลังผาเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ถูกดำเนินคดีอาญาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ระหว่างประกาศกฏอัยการศึก ผู้ร้องและทหาร ๒ นาย ร่วมกันฆ่านายสุรศักดิ์ ใฝ่เอ๋ย โดยอำพรางสถานที่เกิดเหตุให้เป็นคดีวิสามัญฆาตกรรม คดีนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษรับเป็นคดีพิเศษที่ ๔๖/๒๕๕๑ และมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ร้องกับพวก ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖ ศาลมณฑลทหารบกที่ ๓๓ มีคำพิพากษาคดีดำที่ ๑ ก./๒๕๕๒ คดีแดงที่ ๑ ก./๒๕๕๖ ว่า ผู้ร้องมีความผิดเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต คดีถึงที่สุด ระหว่างผู้ร้องรับโทษในเรือนจำได้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน กองกำกับการ ๔ กองบังคับการปราบปราม ให้ดำเนินคดีแก่ทหารอีก ๙ นาย ที่ร่วมกระทำความผิดในมูลคดีเดียวกับคดีของผู้ร้อง แต่กองบังคับการปราบปราม

- ๒ -

เห็นว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินการ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ผู้ถูกร้อง) มีคำสั่งที่ ๑๖๓๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งพนักงานสืบสวน อนุมัติให้เป็นเรื่องสืบสวนที่ ๓๘๙/๒๕๕๖ จากการสืบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ไม่มีบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฆาตกรรมในคดีดังกล่าวอีก คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ไม่รับเป็นคดีพิเศษ แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ไม่ได้แจ้งให้ผู้ร้องทราบ ต่อมาวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องพ้นโทษโดยได้รับพระราชทานอภัยโทษ ผู้ร้องติดตามเรื่องและให้ข้อมูลเพิ่มเติมต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการคดีพิเศษดังกล่าว ให้ผู้ร้องทราบ ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบล่วงเลยเวลายาวนานกว่า ๗ ปี ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย รวมถึงสิทธิดำเนินการอื่นให้เกิดความยุติธรรม เป็นการกระทำขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากกรณีตามคำร้องยังไม่พอรับฟังได้ว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัติ นอกเหนือหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้อง การที่กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทราบผลการพิจารณาซึ่งล่วงเลยมานานกว่า ๗ ปี ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิอันพึงมีตามที่ได้รับรองและคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จึงเสนอแนะ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัดต่อไป

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๓
๒. มีคำสั่งให้เรื่องกล่าวโทษของผู้ร้องเป็นคดีพิเศษ หรือรื้อฟื้นคดีอาญาของผู้ร้อง และโอนคดี ให้ศาลยุติธรรมพิจารณาใหม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ อันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนกรร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการคดีพิเศษที่มีมติไม่รับเรื่องกล่าวโทษของผู้ร้องเป็นคดีพิเศษล่าช้าเกินสมควร ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย รวมถึงสิทธิดำเนินการอื่นให้เกิดความยุติธรรม เป็นการกระทำขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๓ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

- ๔ -

ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องรับทราบ อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย หากผู้ร้องเห็นว่าเป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ผู้ร้องอาจใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมต่อศาลอื่นได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

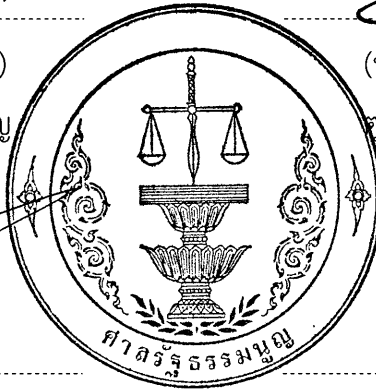
(คำสั่งที่ ๔๔/๒๕๖๓)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ